

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: ISLÆNDINGEN ÆREN

Citation: Claussen, Sophus: "ISLÆNDINGEN ÆREN", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 135. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen09val-shoot-workid70568/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger

ISLÆNDINGEN ÆREN

Gunnar Gunnarsson tilegnet

Filologer,
far i Mag med Gunnar,
Islændingen ormetunget,
tal ej ondt om Uggi
med den fagre Haartop
rød som Guldets Lue.
Vredes han farligt,
fly ham heller Guldet
fra Carlsberg Fondet.

Filologer,
Sproget meget kære!
Skönt er Island selv i Vrede.
Se paa Uggis Øje,
det har godt i Gemme;
Egill Skallagrímssons
Sønnetab og Taarer
maa ej blødt henvejres.
Knoer og haarde Næver,
Knusetænder kræves
for at knække Egills Nødder.

Lys er Danmarks Rytme,
mild som svale Hænder
paa en Vikings Pande,
som et Pigebilled
spejlet i en Kilde.
N. M. Petersen og Olaf Hansen
fanged Kildenyμφens

Foldekast og Skygge
mens hun selv sprang bort.

Vi, hvis Hu begærer
sagakraftigt Skjaldskab,
ynder ogsaa Kildens
fine Flugt og Krusning.
Mærk det, Filologer,
Brødre, Gospodarer!
Men skal Urt fra Island
evig destilleres,
rindende som Fadøl
i en Filolog-Hals?

Nej, ved Odin,
han, som gennem Bjerget
med et Bor brød Hul i Flinten,
fandt en Mø og
raned Skjaldemjøden.

Vaagnet er i Danmark,
takket Skjaldemjøden,
Ordets Magt og Kunst
ny som ingensinde,
Dunkraft, stærke Hamre,
fine Næb og Tænger
gør vor Digtning dygtig
til en Dyst med Runer.

Frygt da ikke, Gunnar,
Uggi Rødtop!
Far med Vare mod ham,
gode Filologer:
Islændingen Æren!
Sid ej trægt og sultent
paa den gamle Saga,

saa al Tekst forsvinder
under Kommentarer –

Men, for Carlsbergguldet,
lad ny Digtning bringe
Island hjem til Danmark.

Lad det Sagnværk hedde
Rune-glyptoteket.